

Resumé Amundsen Race 2011

Årets upplaga av Amundsen Race kan inte jämföras med någon annan tävling. Under flera dagar före start var det extremt hårt väder på fjället, och SMHI hade utfärdat klass 1 varning. Fjällräddningen hade haft bråda tider med många uttryckningar, och ett par skidåkare satt inblåsta i ett vindskydd dit inte fjällräddningen lyckades ta sig för att undsätta de nödställda. Mildväder och regn gjorde dessutom att Storsjöns is två dagar före inplanerad start var fullständigt omöjlig att köra skoter på, och det var mycket oro i Amundsen Race ledningsgrupp. Onsdag kväll, dagen före inplanerad start, hade ännu inte vinden mojnät, och under natten till torsdagen mättes det upp 46 m/s i byarna på Helags fjällstation. Torsdag morgon beslutade sig Amundsen Draghundklubbs ordförande Nisse Uppström att inte starta i årets tävling. Han har varit arrangör varje år, och hade i år för första gången sett möjligheten att få starta. Med en telefon som gick varm under rådande väderleksförhållanden insåg han att han inte kunde släppa sin del av ansvaret i arrangemanget och avstod således att starta. Ständiga telefonkontakter med Länsstyrelsens skoterförare och Amundsen Race skoterförare pågick hela tiden, och från Sylarnas Fjällstation meddelades att masten, där vindmätaren befann sig, blåst ner. Ledkryssen, som är ca 2 meter höga, var översnöade på många ställen för att på andra ställen vara fullt synliga med näst intill barmark runtomkring. Skulle det över huvud taget vara möjligt att genomföra Amundsen Race 2011?

Torsdag morgon, en timma innan förarmötet, beslutade sig ledningsgruppen att skjuta fram starten 15 ½ timmar till kl 10.00 på fredagen och att korta av banan genom att helt stryka det andra "benet" ner mot Tännaldalen, och istället lägga en obligatorisk vila på 6 timmar i Ljungdalen för att därefter gå direkt upp mot Helags och vidare mot Ånn. Den nya sträckningen skulle nu bli ca 300 km. Detta beslut mottogs mycket väl av förarna, då flera av dem hade legat sömnlösa och undrat hur det skulle vara att ge sig ut på fjället i den hårda vinden. Det fortsatte att blåsa kraftigt under hela torsdagen, och skoterpatrullen gjorde otaliga försök att köra leden upp mot Gräftåvallen. Detta visade sig vara helt omöjligt, och tävlingsledningen fick ta ett nytt beslut. Förarna kallades till ett extra förarmöte på Scandic hotell kl 20.00 där det informerades om att banan ändrats. Istället för att, som inplanerat, använda leden över Oviksfjället skulle nu spåret gå söder om fjället via Östertaket och Galåbodarna och vidare mot Arådalen. Detta innebar en förlängning av sträckan med ca 30 km, vilket i sin tur innebar att vatten till hundarna skulle behövas köras ut till passerkontroll Arådalen. Kl 23.00 satte sig två skoterförare, som inte alls har med organisationen att göra, på sina skotrar. Med källkar fyllda med utmärkningskäppar körde de hela natten för att märka ut leden till Arådalen. De rapporterade om goda förhållanden, så med en stor lättnad kunde ledningen se fram emot starten.

Temperaturen hade fallit under 0-strecket under natten, och Storsjöns is hade frusit så att det inte fanns något övervatten. Masstarten gick kl 10.00, och 2011

Års upplaga av Amundsen Race var igång! Den nya sträckningen innebar ytterligare två vägövergångar som bemannades med funktionärer.

Fredagen bjöd på växlande molnighet, och med den nya sträckningen i låglandsterräng var inte vinden fullt så kännbar. Med ca 110 km från start blev Passerkontroll Arådalen en plats där flera förare stannade för att utnyttja den nya möjligheten att där kunna vattna sina hundar. Den fortsatta färden mot Ljungdalen rapporterades vara tuff, blåsig och med lösa spår. Förarna kom in allt eftersom till checkpoint Ljungdalen där det efter banomläggningen blivit en obligatorisk vila på 6 timmar. I Ljungdalen rådde febril aktivitet. Ett dygn tidigare var det sagt att checkpoint Ljungdalen var en checkpoint utan obligatorisk vila, vilket brukar innebära att flera spann kör rakt igenom, några stannar en kortare stund, medan ytterligare en grupp väljer att stanna lite längre. Plötsligt var det en checkpoint med 6 timmars obligatorisk vila, och Pensionat Helags var enastående tillmötesgående och gjorde allt för att tillgodose alla nya önskemål.

Det var inte enkelt för någon i ledningsgruppen att ta någon vila. Väderleksrapporter från fjället gjorde att ytterligare ett mycket snabbt beslut måste tas: Tävlingen skulle INTE gå till Ånn via Helags och Sylarna. Även om prognosen var något bättre och E14 väster om Duved efter två dygns avstängning (konvojkörning) åter hade öppnats, måste säkerheten för hundar och förare gå i första hand. Man beslutade således att vilan förlängdes till 8 timmar och att tävlingen skulle gå tillbaks mot Arådalen, runda Oviksfjället och gå upp mot Gräftåvallen. Därifrån skulle spannen transporteras i sina boxar/bilar till Ånn för att efter 6 timmar få starta ut mot målet i Åre.

Plötsligt blev det återigen en ny situation, och vägvakter måste posteras ut på 3 icke inplanerade ställen. Gräftåvallen måste bemannas med veterinärer, domare och funktionärer och ett sekretariat måste upprättas. Snabba beslut och en logistik som sätter prov på en icke utvilad arrangörstrupp. Med en outtröttlig entusiasm hos hela funktionärsstaben lyckades detta genomföras på ett imponerande sätt. Den stora parkeringsplatsen i Storgräftån fick avlysas från icke tävlande, och fylldes snabbt med handerbilar. Med goda kontakter i området fick man tillgång till en stuga i nära anslutning till parkeringen, så där fick flera av de hårt arbetande funktionärerna och veterinärerna chansen att vila i väntan på spann som låg längre bak i tävlingen. Samtidigt var nu många spann på väg mot Ånn för att starta ut på sin sista sträckning in till Åre. Från början var Ånn inplanerad som checkpoint med 6 timmars obligatorisk vila. 80 portioner mat hade beställts för att serveras/säljas till förare, handlers och funktionärer. Plötsligt, med Gräftåvallen som ny stopplats, blev det brist på funktionärer i Ånn, men de på plats gjorde en enastående insats. Veterinär och domare fanns på plats och ett sekretariat upprättades.

Spannen hade ännu inte anlänt till Ånn från Gräftåvallen när det kom rapporter om att spåret mellan Ånn och Åre drivit igen så till den milda grad att det ansågs nödvändigt, inte minst av säkerhetsskäl, att åter kontrollera utmärkningen av banan. Ytterligare två frivilliga skoterförare som inte hör till organisationen satte

sig på sina skotrar och körde allt vad de kunde på lördag kväll för att säkra spåret för de tävlande. De första tävlande kunde ge sig ut från Ånn, och även den checkpointen hade därmed dragit igång. Så händer det som inte får hända, en vak upptäcktes på Ånnsjön ca 5 km från checkpoint Ånn. Fyra hundar hamnar i vattnet, men med en synnerligen erfaren förare reddes situationen ut, och spannet kunde fortsätta. En skoterpatrull skickades dit och skärmade av vaken för att göra den säker att passera. Under tiden fick hundspannen i Ånn inte starta p.g.a säkerhetsskäl, de kompensterades för tiden de var tvungna att stå stilla. När skoterpatrullen så var på väg tillbaka till checkpoint Ånn, upptäckte de att isen på ett visst parti av sjön var dålig, så de gjorde nytt spår söder om originalsträckningen. Det nya spåret markerades upp, och tävlingen kunde fortsätta.

12 spann i Amundsen Race och båda spannen i Amundsen DUO lyckades med den stora prestationen att genomföra hela tävlingen. De som av olika anledningar tvingades bryta skall ha den största uppmuntran för en otrolig bedrift. Det är många olika orsaker som gör att en förare väljer att avbryta en tävling, men alla som satt hemma i sina stugor och följde tävlingen via Internet skall veta att samtliga hundar och förare gjorde heroiska insatser för att försöka genomföra tävlingen. Att en tävling kan genomföras under så stora utmaningar med så många snabba förändringar avhänger på den engagerade, kunniga, positiva och fullständigt otroligt innovativa funktionärsstaben. Samtidigt har alla enastående förare utan invändningar ställt upp på alla nya snabba beslut som ledningen tvingats att ta. Vid det traditionella evalueringsmötet efter tävlingen fick alla inblandade oerhört mycket beröm från förare och handlers. Sug åt er och ta till er av orden som en av förarna sade vid banketten, "Synd att jag inte kört den här tävlingen tidigare". Och gratulerar till alla vinnare av Amundsen Race, Best Dog Care, Svenskt Mästerskap i långdistans och Amundsen DUO!